

Nu er der endvidere sagt Noget om de værnepligtige Befalingsmænd. Det gik lidt trevent her for det ærede Medlem fra Stege, og deri havde det ærede Medlem Ret. Som en Baggrund, hvorpaa han fremstillede Forholdet, anvendte han det Udfagn, at Ministeren vilde slaa denne Institution helt ihjel. Men har det ærede Medlem talt, hvormange tjenstgjørende Sekondlieutenanter og Korporaler Ministeren har i Forhold til ham selv? Kan vil ikke finde nogen stor Forskjel. Det ærede Medlem skulde tælle sine tjenstgjørende Sekondlieutenanter og Korporaler fra den første Betænkning med de 30 Batailloner og fra alle de senere Betænkninger og saa sammentagne Resultatet med, hvad her foreslaas, og derefter forbigaa dette Punkt som en Indrømmelse. Thi er der noget Punkt, hvor det ærede Medlem selv er gaaet lige frem ad Indrømmelses Veie, da er det dette, (Afbrydelse), og det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) glæder sig naturligvis indvending derover. Det er ganske naturligt, thi de faste Befalingsmænds Antal, der tidligere var meget væsentlig nedsat i de Forslag, som vare stillede af det ærede Medlem fra Møen, fordi han holdt paa sine værnepligtige Befalingsmænd, har det ærede Medlem nu i sit Allianceforslag forøget med et meget betydeligt Tal. Skulde jeg tage feil i en enkelt Angivelse, beider jeg de Herrer om at rette mig, jeg har haft meget kort Tid til ved Siden af andet Arbeide at gjennemgaa denne besynderlige Historie fra Onsdag Eftermiddag til Fredag. Vel vare vi noget betjendte med Indholdet af Forslaget i Forveien, men den interessante Form kunde dog Ingen egentlig have nogen Anelse om, og allerede det at faae gjort en Sammenligning og logisk at faae sluttet, hvilke indskudte Sætninger der maa antages at skulle blive staaende og hvilke ikke, naar Ministeren faar fortolket og administreret tilstrækkelig, koster en ikke ringe Overveielse selv for dem, der have mange Aars Erfaringer i slige Sager. Der kan altsaa godt være indløbet en eller anden Feil, det er endog meget sandsynligt, at det maa være slet; men jeg tror dog at være Sandheden nær, naar jeg siger, at det ærede Medlem har forøget det nuværende Antal af faste Befalingsmænd — jeg lader tidligere Betænkninger ligge og retter ingen Bebreidelse mod det ærede Medlem i saa Henseende — med 575, og Lovens Titel har altsaa forsaavidt Ret i, at dette Forslag giver et „Tillæg“ til Hærens Ordning af 1867. Det er virkelig et ganske godt Tillæg. Dertil slutter sig, siger det ærede Medlem fra Stege, selvfølgelig, hvilket jeg fuldstændig skal indrømme, Heste. Disse Befalingsmænd skulle ikke allesammen gaa, og der kommer jo ogsaa dertil en Udvidelse af Kavalleriet og Artilleriet. Derfor er man naaet til en Forøgelse af 589 Stamb- og Foderheste, og jeg antager en 40—50 Officersheste. Det er nu ikke nogen ganske ringe Udgift.

Der er mange af de Bestillingsmænd, som de Herrer ikke ville unde en eneste Skilling i Tillæg, der i Lønning faae det Samme, som er nødvendigt til en Hest, og vi kunne altsaa sige, at enhver Hest, der kommer til, betyder det Samme som Udgiften til en lille Bestillingsmand. Efter denne Beregning faae vi hele 1,200 nye Lønninger (Afbrydelse af Bille) — ja, af hvilke Halvdelen gaar til Heste, som ikke ere pensionsberettigede, medens derimod de andre 600 ere pensionsberettigede. Forøgelsen vil altsaa give en endnu yderligere Udgift til disse; thi den Pensionsbyrde, som de paadrage Staten, vil ikke blive ringe. (Afbrydelse.) Det gjør slet ikke Noget, siges der her bagved. De Herrer ere bleve saa spændable i de sidste Dage; det er Noget, der utvivlsomt kommer, ligesom Humpret staar paa de Herrer. 1½ Million Kr. aarlig glide nu glat væk ned; men hvilken Debat førte vi ikke for nogen Tid siden om 5,500 Kr. een Gang for alle til Ralkbrænderifortet? Jeg er overbevist om, at det ikke har kostet nær saa megen Overveielse og Arbeide for de Herrer nu at forsvare deres Bevilling paa 1½ Million Kr. aarlig, som det kostede dem at negte de 5,500 Kr. een Gang for alle. Men Enhver har naturligvis sin Opfattelse af Nøgdevirk-somheden. Man har kæmpet om en Myg, men man lader Kamelen slippe igjennem. (Berntsen: En Myg?) Ja, Ralkbrænderifortet er en Myg i Sammenligning med denne Sag, og Myggen var det, som de Herrer vilde affie, medens de toge glat imod Kamelen.

Saa komme vi til Indfølselserne. Ja, jeg maa dog tage Marskalksstaven først. Denne Marskalkstavs interessere mig overordentlig. Den er Alliancepartiets Kjøledægger. Den findes i en Paragraf, der fremtræder i en temmelig ruineret Form, isølge hvilken den nuværende næstnyngste Klasse af Officersskolen skal opretholdes. Man fremstiller det, som om det var en stor Indrømmelse, man har vundet fra sine Allieerde; men jeg er overbevist om, at den ærede Krigsminister med megen Taknemlighed modtager Opretholdelsen for Statens Regning af en Statskole, besørget af hans Officerer, der, som jeg siden skal komme til, efter denne Lov ikke ville faae Meget at bestille. Den ærede Minister har naturligvis ikke turdet foreslaa at faae en Skole paa denne Maade ved Siden af alle de andre Beføstninger. Men nu har det ærede Medlem hjulpet ham med denne Lante, og saa er det deres Kjøledægger. Jeg vil ønske, at man ikke tager for megen Part i det, lad det kun blive ved at være de Herrer's Kjøledægger. Det er altsaa, mine Herrer, Marskalksstaven i Soldaternes Tornystre. Lad os under-søge denne Marskalkstav, denne berømte Skole, denne Kjøledægger. Forslaget gaar ud paa, at Undervisningen gives i 2 Aar for et Antal Elever der ikke maa overstige 20. Det er altsaa en aelig Tilgang af 10 Elever. Nu indfalder der at-